

Міщенко М.С.,

кандидат психологічних наук,

ст. викладач кафедри психології

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

м. Умань, Черкаська обл., Україна

ФОРМУВАННЯ НАУКОВОГО СВІТОГЛЯДУ У СТУДЕНТІВ- ПСИХОЛОГІВ

Інтенсифікація життя, соціально-політичні та соціально-економічні зміни, які відбуваються в Україні сьогодні зумовлюють спрямованість методики підготовки фахівців освіти не тільки професійно, а й особистісно орієнтованою, розвиваючи у студентів глибокий інтерес до самопізнання і самовдосконалення. Для забезпечення здатності майбутніх психологів до професійного світогляду в процесі навчання у вузі необхідно сформувати професійно важливі якості, серед яких найбільш значущими є: комунікабельність, емпатійність, красномовство як здатність вселяти і переконувати, прагнення до самонавчання та рефлексії, самокритичність, адекватна самооцінка і рівень домагань, здатність до самоаналізу, саморегуляції, самоконтролю поведінки.

Світогляд студента є більш змінним і гнучким на відміну від світосприйняття дорослого, що проявляється в активності пізнання світу, в освоєнні нових інформаційних технологій, в можливості оволодіння новими формами соціально-економічної та культурного життя, в особливостях спілкування і поведінки. Розвиток суспільства закономірно впливає на розвиток мислення.

В Українському педагогічному словнику світогляд розглядається як форма свідомості людини, через яку вона сприймає, осмислює та оцінює навколишню дійсність як світ свого буття й діяльності, визначає і сприймає своє місце й призначення у ньому [2, с. 299]. Один з його видів – науковий світогляд, визначає систему поглядів на світ в цілому, розуміння та оцінку

людиною сенсу свого життя, сукупність наукових, філософських, політичних та моральних поглядів, переконань, ідеалів та почуттів [1, с. 207].

Інтегральним показником дослідницької компетентності у майбутніх фахівців є їх професійні цінності. Найважливішим є духовна потреба особистості. В її зміст входять:

- професійна спрямованість особистості (інтереси, потреби, мотиваційно-ціннісні орієнтації та ін.);
- професійний досвід (знання, вміння і навички);
- професійно значущі якості (гуманізм, емпатія, комунікабельність та ін.).

Формування у студента наукових уявлень і понять залежить від високого теоретичного і методологічного рівня викладача вузу. Керуючись принципом науковості, викладач може успішно формувати у майбутнього фахівця вміння аналізувати, синтезувати, систематизувати і узагальнювати досліджуваний матеріал. Саме тоді методологічна культура майбутнього фахівця виявляється не результатом її замкнутого інтелектуального вдосконалення, а перетворюється в спосіб практичної дії і відносини на рівні «суб'єкт-суб'єкт». Створення умов для гармонійного особистісного розвитку найважливіша передумова виховання дослідницької компетентності у майбутніх фахівців.

Таким чином, важливу роль у формуванні наукового світогляду відіграє особистість викладача. Для розвитку пізнавальної активності і самостійності необхідно широко використовувати весь арсенал методів, прийомів і засобів навчання. Викладач цього може досягти надаючи навчання проблемного характеру, проводячи семінари, диспути, круглі столи, використання інтерактивних методів.

Література:

1. Український педагогічний словник / за ред. Гончаренка С. У. – К: Либідь, 1997. – 376 с.

2. Педагогічний словник / за ред. Ярмаченка М.Д. – К.: Педагогічна думка, 2001 . – 514 с.